

спільноти трудових мігрантів, етнічні та корпоративні співдружності, соціальні інститути, які передають відмову від відшкодування втрат на користь диверсифікації існуючих і випереджених імовірних втрат в часі. Перенесення процесу розподілу та диверсифікації соціальних ризиків міжнародних трудових мігрантів із сфери компетентції держави на нових стейкхолдерів дозволяє збільшити сучасне суспільство відміжку „суспільства загальної відшкодування збитків“, дозволяє позбавитися від багатьох проблем акультурації та інтеграції трудових мігрантів.

Висновки і пропозиції. Таким чином, в умовах переходу до постіндустріального суспільства, соціальні ризики міжнародних трудових мігрантів змінюють часову локацію. Старі соціальні ризики, які ототожнюються з нормативно-правовою закріпленою соціально-значимих обставин, спрямовані на компенсацію негативних наслідків праці мігрантів. Компенсація минулих втрат, яка пролонгована в часі та покладена на державу, втрачає свою актуальність у сучасних умовах. Держави загальної доброду-ту орієнтовані на задоволення „старих соціальних ризиків“, що виникають перед населе-нням під час стандартного життєвого циклу виробництва – пенсії, послуг охорони здоров'я, хвороби, надання інвалідності тощо. Надмірна міжнародна міграція створює умови, в яких сучасна держава доводиться втрачати контроль над процесом компенсації шкоди. Міжнародні трудові мігранти, які перебувають за межами стандартного циклу виробництва, гостріше відчувають потребу нового підходу до розуміння соціальних ризиків.

У широкому сенсі соціальні ризики міжнародних трудових мігрантів в умовах пе-реходу до постіндустріального суспільства – це їх усвідомлена готовність до індивіду-алізації та соціальної реінтеграції в межах власної компетентності, наявності доступ-них ресурсів та в умовах неповної визначеності ситуації. Проте оскільки опірка про-фесійної та міжкультурної компетентності завжди є або завищеною, або заниженою, соціальні ризики завжди будуть притаманні рішечним трудовим мігрантів за кордо-ном. На відміну від соціальних ризиків, загроз – це зовнішній по відношенню до мі-грантів безособистісний феномен, що здатний викликати острах і потенційно негативні наслідки, які варто уникати. Проте уникнення перешкод і соціальних ризиків є зайвою мірою, яка стримує свободу заради безпеки. Якщо трудові мігранти вирішують проблему „непримиренного союзу“ свободи та безпеки на користь останньої, вони можуть сприяти утворенню нових загроз.

Список використаних джерел

1. Консолідовані версії договору про Європейський Союз та договору про функціонування Єв-ропейського Союзу (2010/С 83/01). *Офіційний вісник Європейського Союзу*. 2010. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_066
2. Human Development Report 1994. New York: Oxford University Press. 1994. 226 c. URL: http://hdr.undp.org/sites/default/files/ports/255/hdr_1994_en_complete_nostats.pdf
3. Bayman Z. Свобода и безопасность: неоконченная история непримиримого союза. *Индусудья-направленное общество*. Москва: Логос. 2002. С. 52–71.
4. Забелин Л.В. Теория социального обеспечения. Москва: ВЦСПС. 1924. 203 с.
5. Выводский О.А. Социальные риски постиндустриального общества как основа исторических трансформаций. *Филология и политология в контекст сучасної культури*. 2013. Вип. 6 (3). С. 74–79. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/fitipol_2013_6%283%29_19